

תזרת אביגדור

ליזם

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת תולדת תשפ"ב

מידי עייף לחשוב

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת תולדות תשפ"ב מידי עייף לחשוב

"הי איצי!" אמר אבא כשהוא נכנס הביתה. "איך היה היום בחידור?" איצי קפץ מהספה לשמע קולו של אבא. "היה מדהים!" הוא אמר. "הרב שלי אמר לנו שהולך להיות לנו חידון גדול על החומש בשבוע הבא! אנשל הולצבכר מסבסד את זה והאדמו"ר מהורקי בעצמו יבא לשאול אותנו את השאלות. ישנם המון פרסים ומי שיענה על רוב השאלות מיד יזכה באופניים חדשות! הלוואי שאני אזכה!!"

"אני מקווה בשבילך גם כן," חייך אבא, מחזיק בידיו קבוצת דפים. "אני בדיוק ראיתי את הרב שלך בבית הכנסת והוא אמר לי שהוא שכח לתת לך את טופס ההרשמה."

איצי לקח את הדפים מאבא ומצמץ פעמיים. "רגע, טופס הרשמה?" הוא אמר. "כן," הסביר אבא. "כל ילד שרוצה להשתתף בחידון צריך למלא את הטופס הזה עד מחר בבוקר."

איצי בהה לרגע בלוגו הזהב והנוצץ של מוסדות הורקי שהופיע בראש הדפים, לפני שהתיישב שוב על הספה.

"אוח... אני כל כך עייף, אין לי כח למלא את זה עכשיו," הוא אמר. "וחוץ מזה, אני רוצה לקרא את ספר הקומיקס החדש של יערי ודבשי שקיבלנו היום."

"איצי!" אמר אבא. "האם אתה פשוט הולך לוותר על ההזדמנות להשתתף בחידון החומש רק בגלל שאתה קצת עייף עכשיו? תחשוב על כל הפרסים בהם תזכה. ואת הספר הזה תוכל לקרא מאוחר יותר או בהזדמנות אחרת."

"אה.. אני רק רוצה לשבת ולקרא עכשיו," משך איצי בכתפיו.

אבא עצר לרגע ולאחר מכן יצא מהחדר.

איצי שב לקרא את הספר. זה היה סיפור מדהים על יערי השפן ודבשי הדוב שנלחמו בזאבים הרעים, האליבּוּש ופּאליבּד, לבל יתקרבו את הילדים שלמדו תורה בקרבת מקום.

לפתע ראה איצי הבהוב אדום מזווית עינו, הוא קפץ כשהוא זיהה אדם מפחיד פוסע אל תוך סלון ביתם. לקח לו שניה להבין שזה היה פשוט אבא! אבא לבש את הפאה הג'ינג'ית שהוציא מארגז התחפושות של פורים, סוג של פרווה מעל בגדיו, והוא נשא חץ וקשת!

"אבא!" קרא איצי. "למה את לבוש כמו עשיו?"

אבא הביט באיצי במבע עוטה מסתורין. "האם אתה רוצה לנחש?" הוא שאל.
איצי בהה באביו לרגע, לפני שהוא ענה. זה היה קצת לא נעים לראות את אבא
מחופש בכזו צורה. "אמ.. בגלל שהשבוע זה פרשת תולדות?" הוא שאל.
"אתה מקבל חלק מהנקודות על כזו תשובה," אמר אבא. "אולם היא בוודאי לא
תזכה אותך באופניים."
"אני לא מבין," אמר איצי.

"איצלה", אמר אבא בחיבה. "תחשוב לרגע על הענין של עשיו בפרשת השבוע. איך עשיו וויתר על הזדמנות?"

"אה... הוא מכר את ה'בכורה' תמורת נזיד עדשים", ענה איצי. "אה, האם אמא הכינה מרק עדשים לארוחת ערב?"

"לא, לא", אמר אבא. "אבל תחשוב. לעשיו היתה שייכת הבכורה. וזה אומר שהיתה לו הזכות לכבוד ואת הזכות העצומה של 'עבודת הכהונה'. ובמקום שהכהנים יבואו משבט לוי, הם יכלו להגיע מבני עשיו, שהם אלו שהיו משרתים בבית המקדש." "באמת?" אמר איצי.

"בהחלט!" ענה אבא. "אבל הוא מכר את זה תמורת צלחת מרק!"

"זה באמת קשה להבין", הוא אמר. "עשיו גדל עם אברהם, יצחק ויעקב. איך הוא הרשה לעצמו להחליף את כל הקדוש והיקר הזה תמורת נזיד עדשים???"

"ובכן", אמר אבא. "עשיו חזר הביתה אחרי יום עמוס וארוך. הוא היה עייף ורעב. כל מה שעמד מול עיניו היה: **אוכל**. ארוחה חמה ומנוחה. ובגלל שהוא החליט החלטה כל כך חשובה בזמן שהוא היה כה עייף, הוא איבד משהו שהיה משנה אותו ואת ההיסטוריה לנצח."

"אבל אני בטוח שהוא היה לאכול משהו אחר לו היה ממתין רק עוד מספר דקות!" אמר איצי. "אני לא מאמין שמישהו היה מוותר על כל כך הרבה תמורת כל כך קצת!"

"ובכן, איצי", אמר אבא, שהוא מזיז את השיער האדמוני. "אני יכול כעת לשאול אותך את אותה השאלה בדיוק. יש לך הזדמנות כה גדולה להשתתף בחידון חומש מדהים כל כך. כל שעליך לעשות הוא למלא את הטופס הזה. אולם במקום זאת הינך בוחר לשבת על הספה ולקרא, דבר שביכולתך לעשות גם ברגע שתסיים למלא את הטופס."

איצי חשב לרגע, כשהוא מביט בתחפושתו של אבא. "כן, אולי זה בעצם לא כדאי לי להחליט לוותר על הכל רק בגלל שאני רוצה לנוח", הוא אמר לעצמו.

"אבא, אפשר בבקשה לקבל רגע את העט שלך?" אמר איצי, כשהוא מרים את מבטו אל אביו. "אני רוצה למלא את הטופס, כאן ועכשיו. אני לא רוצה להיות כעשיו ולוותר על משהו חשוב רק בגלל שאני קצת עייף."

שבת שלום ומבורך!